

Jubilejní rok 2025

Už jste se zamysleli nad tím, jak prožijete letošní Jubileum? A co vlastně Jubilejní rok 2025 přináší věřícím na celém světě? V hlavním článku vám přiblížíme papežský dokument, podmínky pro získání odpustků a také nabídneme, jak můžete Jubileum oslavit v naší farnosti.

Naděje neklame

Papež František vyhlásil 9. 5. 2024 o slavnosti Nanebevstoupení Páně bulou *Spes non confundit* (Naděje neklame) řádný Svatý rok 2025. Přáním papeže je, aby tento rok přinesl naději do srdcí lidí. A co se v této bule dočteme? Papež píše, že jádrem naší naděje je Kristus, který umřel, byl pohřben, vstal z mrtvých a ukázal se. Motto jubilejního roku je vzato z listu Římanům (Řím 5, 5): Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Křesťanská naděje se rodí z lásky a stojí na jistotě, že nás nic nemůže odloučit od lásky

Boží. Jsem milovaný, milovaná, tedy jsem. V tom spočívá pravé štěstí.

Papež připomíná první Svatý rok vyhlášený v roce 1300 a také poutní místa, jejichž návštěva byla spojena se získáním odpustků ještě před tímto rokem. Zásadním prvkem každého svatého roku je pouť a možnost přistoupit ke svaté zpovědi. Letošní rok je výjimečný tím, že budou křesťané slavit Velikonoce společně. Zároveň si připomínáme 1700. výročí prvního ekumenického koncilu v Niceji, kde bylo zformulováno Vyznání víry, které spojuje křesťany různých církví. Letošní jubilejní

pokračování na straně 6...

*Milí farníci, prožíváme (nejen) v církvi v naší zemi turbulentní časy. V říjnu 2024 jsme s delegáty Schönstattského hnutí v ČR hledali inspirativní motto pro tento a příští rok. Výsledek: **Nech rozeznit srdce naději a s odvahou stavěj mosty.** Netušil jsem, jak náročné bude integrovat toto motto do života. Jestli však chceme lidem v dnešním zmateném a znesvářeném světě přinášet naději (v kostele, v hospodě či jinde), musíme rozvíjet ducha synodality a dialogu, a ne rozmýšlet rozdělení. S přijetím vlastní slabosti je třeba, abychom otevřeli svá srdce Kristu. Je to ukřižovaný a vzkříšený Kristus, který skrze svého Ducha vlévá naději do našich srdcí. Papež František v bule k vyhlášení Svatého roku 2025 píše, že „naděje se rodí z lásky a stojí na lásce, která tryská z Ježíšova srdce probodeného na kříži“. Jako křesťané jsme povoláni, abychom tuto lásku přijali a na šití se vlnu nenávisli a rozdělení mezi lidmi odpovídali životem podle evangelia, odpovídali tím, že budeme do vztahů s druhými přinášet naději a pokoj, že se budeme snažit stavět mosty namísto zdí. Modlím se za to, aby se nám to dařilo. Váš o. Jiří*

Zaplněný Petrov při prosincovém zahájení Jubilejního roku.

Foto: Veronika Mičulková

Ohlédnutí za uplynulými měsíci na Charitě Tišnov

Uplynulé měsíce byly pro Charitu Tišnov plné důležitých událostí, úspěchů i pokračující pomoci potřebným. Ocenění naší dobrovolnice, úspěšná Tříkrálová sbírka, podpora rodin v nouzi nebo pokračující rekonstrukce našich prostor. Ohlédněte se s námi za tím, co se nám v posledních měsících podařilo a podívejte se na charitní pomoc v řeči čísel.

Cena Křesadlo je oceněním dobrovolnické práce

Za rok 2024 byly na cenu Křesadlo Jihomoravského kraje v kategorii Zdravotnictví nominovány i dvě dobrovolnice charitního Dobrovolnického centra – p. Marie Kalová a p. Maria Holíková. Obě dámy nominovala Nemocnice Tišnov, kam je, spolu s dalšími dobrovolníky, vysíláme k lůžkům pacientů. V prosinci na slavnostním předávání cen v brněnském Divadle na Orlí si pak k naší radosti paní Maria Holíková cenu převzala!

Tříkrálová sbírka – poděkování

Máme za sebou další úspěšný ročník Tříkrálové sbírky a chceme ještě jednou poděkovat za vaši podporu. Zejména díky úžasným lidem z farností se daří tuto krásnou tradici udržovat a rozvíjet. Jsou to právě farníci, kteří se nejčastěji podílejí na organizaci sbírky – vedou skupinky koledníků, připravují zázemí a mnozí se sami zapojují do koledování. Díky vaší pomoci jsme získali důležité prostředky na rozvoj hospicové péče, terénních služeb domácí péče, sociálního poradenství nebo třeba psychoterapeutické podpory pro děti a mladé lidi v Klubu Čas.

Odměna pro naše tříkrálové koledníky a dobrovolníky

Pro naše koledníky jsme v únoru jako odměnu za jejich nezištnou pomoc při Tříkrálové sbírce připravili promítání v tišnovském kině Svratka. Na program byly oblíbené filmy – V hlavě 2 a ve dvou termínech pohádka Zlatovláska.

Dlouhodobí dobrovolníci, kteří dochází za pacienty tišnovské nemocnice i klienty Domova pro seniory

v Předklášteří, krátkodobí dobrovolníci, kteří nám pomáhají při některých akcích, a asistenti Tříkrálové sbírky se pak ještě začátkem března setkali na speciální akci v Lomnici. Čekala na ně komentovaná prohlídka kostela a lomnického zámku. Připraveno bylo i malé občerstvení, při kterém se mohli všichni navzájem lépe poznat a sdílet své zkušenosti z dobrovolnictví.

Postní almužna podpoří Charitní záchranou síť a pomůže dětem z rodin v nouzi

S obdobím předvelikonočního půstu je již tradičně spjatá také sbírka Postní almužna. Letos budou prostředky získané odřeknutím některých z našich požitků věnovány na Charitní záchranou síť a podporu dětí z rodin v nouzi – pomohou s úhradou školních obědů i školních aktivit. V loňském roce jsme z darů, projektů a sbírek podpořili rodiny i jednotlivce v nouzi částkou přesahující 140 000 Kč.

Zádušní mše za pacienty domácího hospice a putovní mše za pracovníky a klienty

Dvakrát ročně se v kostele sv. Václava koná zádušní mše za zesnulé pacienty Domácího hospice Porta Vitae. Letošní jarní mše proběhne 11. dubna, podzimní termín bude teprve stanoven. V uplynulých měsících se také v některých farnostech tišnovského děkanství konaly putovní mše za pracovníky a klienty Charity. Děkujeme, že na nás myslíte ve svých modlitbách.

Rekonstrukce budovy správy na Tyršově ulici

Pokračujeme v rekonstrukci objektu správy Charity Tišnov. S podporou evropského projektu zde vzniká zázemí pro terénní Odlehčovací službu. Hrubá stavba prvního patra je téměř hotová. Zároveň probíhá kampaň na získání prostředků na výměnu oken v přízemí, kterou projekt bohužel nepokrývá. Pokud vše půjde podle plánu, nové prostory bychom mohli na podzim tohoto roku slavnostně otevřít.

Výroční zpráva aneb pomoc v řeči čísel

Aktuálně pracujeme na výroční zprávě za minulý rok. Pomoc všech našich pracovníků převedená do řeči čísel nám ukázala, že pečovatelky

Vizualizace budovy po dokončení rekonstrukce 1. patra, autorka Ing. arch. Lucie Pohanková, Ph. D.

strávily skoro 20 tisíc hodin přímé péče u 109 klientů Pečovatelské a 28 klientů Odlehčovací služby. Celkem 96 pacientů Domácího hospice Porta Vitae jsme doprovodili našimi 5690 návštěvami v jejich závěru života. O dalších téměř 350 pacientů se staraly sestřičky Domácí zdravotní péče. Přeně 288 klientů našlo podporu a dobrou radu

v naší Poradně Porta, 317 dětí a mladých docházelo do poboček Klubu Čas, kde mohou otevřeně sdílet všechna svá trápení. Dvanáct osob s postižením našlo zázemí v našem Chráněném bydlení Skryje a 15 jich získalo podporu v sociální rehabilitaci, téměř 500 zdravotnických pomůcek zapůjčila svým klientům Půjčovna kompenzačních

pomůcek, 78 klientům pomohla Charitní záchranná síť a 124 dobrovolníků se zapojilo do naší činnosti a navštěvovalo osamělé.

Děkujeme všem, kdo nás v našich činnostech podporujete – dobrovolníkům, dárcům, farníkům i těm, kdo nás provázíte ve svých modlitbách.

*** Marta Rémanová

Bohoslovec na praxi

V semináři je sice bohoslovců „jako šafránu“, ale to neznamená, že to Bůh nemá ve svých rukou. Ani mě dřív nenapadlo, že mne Pán pozve na takovou cestu, no spíše na pořádnou jízdu. Tišnov jsem také znal už dřív, ale že to jednou bude má mentorská farnost, to jsem netušil. V článku se krátce představím a vysvětlím, kdo je to mentor.

Něco o mně

Jmenuji se Dušan Badin a je mi 25 let. Pocházím z Ivančic, kde jsem prožil celé dětství a chodil na základku i na gymn. Pak jsem vystudoval bakalářské studium na Pedagogické fakultě MUNI v Brně se zaměřením na učitelství základů společenských věd a zeměpisu. Postupem času jsem rozlišil, že mě Pán volá ke kněžské službě. Nebylo jednoduché se rozhodnout, ale nakonec jsem se přece jen odhodlal. Nyní jsem v prvéku v kněžském semináři v Olomouci. Co se týče mých zálib, tak zpívám, hraji na klavír, rád si zašlapu někam na kole a odmala

jezdím na vodák a na lyže. To by tak stručně stačilo a nyní ještě krátce vysvětlím, jaký je smysl praxe u mentora.

Praxe u mentora

Každý bohoslovec má po dobu celého studia svého mentora. Je to kněz, ke kterému několikrát v roce přijíždí, nejčastěji na víkend. Smyslem je blíže poznat život i v jiné farnosti než v té domovské a načerpat inspiraci, jak se dají věci dělat různě. Náplň je tedy pestrá a není nijak striktně daná. Mým mentorem je právě otec Josef. Už se těším na společně strávený čas s ním a celou farností.

*** Dušan Badin

Dušan Badin

Přehled plánovaných akcí

- 26. 4. 2025 Děkanátní setkání mládeže v Lomnici
- 27. 4. 2025 Pobožnost k Božímu milosrdenství v Železném na Hradisku
- 3. 5. 2025 Ministrantský den v Olomouci
- 4. 5. 2025 Předklášteří 10:15 mše svatá u příležitosti 80. výročí konce druhé světové války na poděkování za záchranu mužů z Předklášteří
- 5. 5. 2025 Májová u kaple za sýpkou
- 11. 5. 2025 První svaté přijímání (bazilika)
- 16. 5. 2025 Májová u kaple v nemocnici
- 17. 5. 2025 Muzejní noc v bazilice
- 18. 5. 2025 Mše svatá u příležitosti životního jubilea s P. Jaroslavem Rychlým v bazilice
- 31. 5. 2025 Koncert Concentus Moraviae v Předklášteří
- 31. 5. 2025 1. ženská katolická konference Že(h)nám v Brně
- 15. 6. 2025 Slavnost Nejsvětější Trojice s poutí v Předklášteří
- 21. 6. 2025 Setkání – putovní svatyně

Dění v církvi

Aktuality z Brněnské diecéze

- Od února je možné podpořit kostelní sbírky v naší diecézi také bezhotovostně díky mobilní aplikaci Donátor.
- Nová církevní základní škola v Brně na Jánské ulici, jejíž budova projde rekonstrukcí, plánuje první žáky přivítat ve školním roce 2026/2027. Ředitelem se stane Mgr. David Solníčka.

Aktuality z ČR

- U příležitosti připomenutí třetího „výročí“ ruské invaze na Ukrajinu přijal prezident Petr Pavel 24. února na Pražském hradě zástupce organizací podporujících Ukrajinu. Charitu České republiky zastupo-

val Lukáš Curylo, její ředitel, a Evžen Diviš, regionální manažer pro Ukrajinu, Moldavsko a Mongolsko.

Prokop Brož se stal pomocným biskupem královéhradeckým.

Aktuality ze světa

- Papež František v době uzávěrky tohoto čísla zůstává v nemocnici v kritickém, ale stabilizovaném stavu s oboustranným zápalem plic. Modlitby za něj přicházejí z celého světa.
- Sestra Raffaella Petrini se od 1. března stává první ženou, která vede jak Papežskou komisi, tak i pro Městský stát Vatikán, tak i Governatorát Městského státu Vatikán. Jedná se o historický milník, protože bude stát v čele legislativní i výkonné moci Vatikánu.

*** Aneta Klicnarová

Konference ŽE(h)NÁM

Poslední květnovou sobotu (31. 5. 2025) se v Brně uskuteční první ročník konference ŽE(h)NÁM, první konference věnované ženám v katolickém prostředí. Nápad na uspořádání konference se zrodil jako jeden z výstupů během synodního procesu. Z diskuzních setkání skupinek vyplynula touha po vytvoření společného prostoru pro ženy. Prostoru, kde by byly ženy vnímány v celé své komplexnosti i se svými dalšími obdarováními, kterými mohou aktivně spoluutvářet podobu církve. Konkrétnějším impulzem pro vznik konference byla inspirace ze Slovenska, kde podobnou konferenci pořádají již několikátý rok.

A co bude ženy na konferenci čekat? V dopolední části vystoupí jako hlavní host ThLic. Andrea Mikolášiková s přednáškou s názvem „Kde je v církvi moje místo?“ Na ni naváže

Mgr. Bc. Veronika Řeháková, Ph.D., SDJ, s tématem „Spiritualita a duchovní doprovázení žen“. Po krátké pauze bude následovat diskuze v synodním duchu v menších skupinkách a po obědě budou zástupkyně ze skupinek diskutovat v panelu. Po panelu budou účastnice rozděleny dle zájmu do jednotlivých workshopů (Kreativní práce s Písmem a modlitbou, Naslouchání nejen lidem na okraji, Křesťanský koučink a duchovní doprovázení žen, Charismata žen, Další vzdělávání žen v církvi).

Více informací o konferenci načerpáte na <https://www.zenskakonference.cz/>.

Budeme rády, když tuto akci podpoříte modlitbou.

*** za organizátorky Veronika Mičulková

Tišnovské poutě

Letos nás čeká několik poutí z Tišnova. Tradičně je zahájíme poutí ke sv. Stanislávovi v Osíkách a uzavřeme poutí do Ochoze na sv. Františka z Assisi. Čeká nás také jedná výjimečná jubilejní poutí. Termíny zveřejňujeme předem, abyste s nimi mohli počítat a připojili se tak k rozrůstající se skupince tišnovských poutníků.

Jubilejní místo se svatou bránou ve Křtinách

Sraz 7:30 u kostela sv. Václava dne 22. 6. 2025

Vlakem 7:50 do České u Brna

Pěšky na Vranov 6 km (1,5 hodiny)

0,5 hodiny přestávka

Pěšky přes Adamov do Křtin 13,5 km (4,5 hodiny)

Zde v 15:00 hod mše svatá

Zpět odjezd auty, případně hromadnou dopravou v 17:15 (nebo 18:15), autobus do Židenic

A do Tišnova vlakem, příjezd v 18:29 (nebo 19:29)

Ostatní poutě

- 11. 5. 2025 sv. Stanislav – Osiky, mše sv. 11.00 hod
- 20. 7. 2025 sv. Marie Magdalská – Doubravník Božinka, mše sv. 10:00 hod
- 5. 10. 2025 sv. František z Assisi – Ochoz, mše sv. 11:00 hod

Všechny poutě vychází v 6:30 od kostela sv. Václava v Tišnově, odvozy zpět vždy zajištěny.

*** Josef Humpolík

Činnost pastorační rady farnosti

Začátek nového volebního pětiletého období zahájili členové dne 7. 11. 2024 složením slibu. Na svém prvním setkání se věnovali **přípravám na týden modliteb za mládež a prožití červené středy** v Tišnově i Předklášteří. Dále byla probírána organizace živého betlému a setkání členů pastoračních rad farností děkanátu.

Na jednání dne 9. 1. 2025 bylo řešeno, **jakým způsobem prožít Jubilejní rok 2025** v naší farnosti (vizte hlavní článek). Dalším bodem jednání bylo **doplnění plánu akcí**, které jsou zaneseny na webu naší farnosti. Následně byly probírány **návrhy nápisu na nový zvon do Předklášteří**.

Při jednání pastorační rady farnosti dne 6. 2. 2025 bylo domluveno, že cílem farní pouti na jubilejní svaté místo budou **cisterciácké opatství Heiligenkreuz a cisterciácký klášter Lilienfeld**. Pastorační rada přijala návrh o. Josefa ohledně relikvií, které budou vsazeny do nového oltáře v bazilice v Předklášteří (**svatý Donát z Münstereifelu**). Dále byla diskutována nabídka „evangelizačních“ školicích kurzů pro farníky od tvůrců projektu „Hledám Boha“. Pastorační rada také rozhodla o dočasném **uzavření kostela přes den** kvůli častému porušování návštěvního řádu kostela jedním nejménovaným návštěvníkem.

Zápisy v celém rozsahu jsou k nahlédnutí po vyžádání na faře.

*** Veronika Mičulková

Opravy

Tišnov

Milí farníci, letos nám začala demolice stodoly a stavba farního sálu. Zhotovitelem díla je firma Baumat. Technický dozor provádí pan Vojtěch Parolek z Letovic a o administraci toho všeho se starají lidé z biskupství. V době psaní článku máme zdemolováno, na dvoře je vykpaná vodovodní přípojka do sálu a jsou podbetonované příliš mělké základy západní zdi. Na jižní straně jsou základy dostatečně hluboké. Celá stavba by měla trvat 14 měsíců. Příští rok by tedy sál mohl sloužit farnosti.

V únoru jsme podali prostřednictvím ORP žádost o dotaci na opravu

vnější fasády kaple v Lomničce. Po-
daří-li se získat dotaci v plné výši, do-
končíme letos celkovou rekonstrukci
kaple, která začala obnovou střechy
v roce 2017.

Dále budeme pokračovat ve své-
pomocné opravě místnosti v přízemí
věže kostela.

Předklášteří

Po Velikonocích začne restaurování
vitráže nad portálem. Dále nás letos
čeká výběrové řízení na nový zvon
a restaurování starého zvonu a také
na opravu zvonové stolice.

Na příští rok zůstane zhotovení
nového liturgického prostoru, kon-
krétně se můžeme těšit na nový oltář,
ambon, sedes a procesní kříž. Do
oltářní desky vložíme ostatky svatě-

ho Donáta, jehož sochu máme v ba-
ziliky. Do té doby můžete vypátrat,
kde se tato socha nachází a kdo to byl
svatý Donát.

Na spolufinancování těchto oprav
se podílí také Jihomoravský kraj,
město Tišnov a obec Předklášteří, za
což jim děkujeme.

Letos bude také dokončeno restau-
rování kazatelny, které je spolufinancováno z ministerstva kultury.

Děkuji všem, kdo spolu tvoříte naše
farnosti a podílíte se na jejich životě.
A také děkuji za všechny modlitby,
finanční a hmotnou podporu i za při-
ložení ruky k dílu. Na tuto Vaši pod-
poru obou našich farností spoléhám
i nadále.

*** Josef Rybecký

Statistiky ze sčítání věřících

Milí farníci, na následujících řádcích vám přinášíme stručné shrnutí některých zajímavých údajů ze sčítání věřících konaného v neděli 13. října 2024.

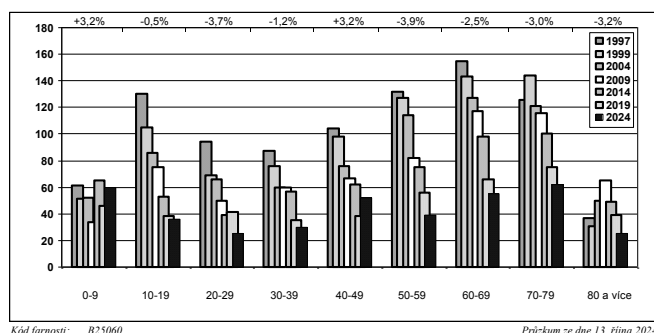
Tišnov

- nedělních bohoslužeb se celkem zúčastnilo 384 osob s průměrným věkem 44,6 roků
- výdělečně činných osob bylo přítomno 149 (= 39 %)
- poměr mužů a žen vyznívá ve prospěch žen (235 žen a 149 mužů)
- v porovnání s předchozím sčítáním (v roce 2019) poklesla účast o 12 % (ze 434 na 384)
- zajímavé je rozdělení v rámci věkových kategorií (viz příložený graf):
 - v porovnání s posledním sčítáním se zvýšil počet dětí ve věku 0–9 roků, kterých bylo v říjnu přítomno 60 a šlo tak o druhou nejpočetnější skupinu po seniorrech ve věku 70–79
 - relativně silně zastoupeny jsou i věkové skupiny 60–69 a 40–49 let

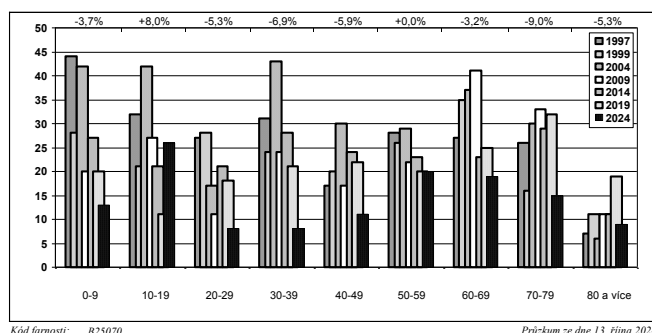
Předklášteří

- nedělní bohoslužby se celkem zúčastnilo 129 osob s průměrným věkem 42,7 roků
- výdělečně činných osob bylo přítomno 44 (= 34 %)
- poměr mužů a žen vyznívá ve prospěch žen (68 žen a 61 mužů)
- v porovnání s předchozím sčítáním (v roce 2019) poklesla účast o 31 % (ze 188 na 129)
- z hlediska rozdělení v rámci věkových kategorií (viz příložený graf):
 - nejhojnější byla zastoupena skupina ve věku 10–19 let (26 osob). Významného počtu dosahovaly i věkové kategorie 50–59 a 60–69 let (obě zastoupeny dvaceti nebo téměř dvaceti přítomnými)
 - výrazný pokles lze sledovat u věkových kategorií 20–29, 30–39 let i 40–49 let. Ve všech skupinách klesla čísla v porovnání s předchozím sčítáním (2019) na polovinu nebo ještě níže

Vývoj účasti dle věkových kategorií Tišnov

Vývoj účasti dle věkových kategorií Předklášteří

Jubilejní rok 2025...

...pokračování ze strany 1

rok nás vede vstříc roku 2033, kdy budeme slavit dva tisíce let našeho vykoupění.

Touhou svatého otce je přinést naději vězněným, nemocným, mladým, migrantům, starým a chudým. Dvakrát v bule zmiňuje nemocné a vězněné. Také vyzývá k odpuštění nesplatitelných dluhů chudých zemí, sní o umlknutí zbraní a zve k otevřenosti života spolu s odpovědným mateřstvím a otcovstvím. Všichni pokřtění jsme spoluzodpovědní za to, aby nejrůznější znamení naděje svědčila o přítomnosti Boha ve světě.

Jak konkrétně přinášet naději? Svatý otec nám dává návod: usmát se na druhého, projevit přátelství, bratrsky na druhého pohledět, upřímně naslouchat a bezděčně posloužit. Takto jednoduše můžeme zasévat semínka naděje.

V závěru listu mluví svatý otec znovu o svaté zpovědi, ve které dovolujeme Pánu, aby zničil naše hříchy, uzdravil naše srdce, pozvedl nás a objal nás, aby nám dal poznat svou něžnou a soucitnou tvář. Také připomíná důležitost odpustků. Další krok je na nás. Pokud člověk zakusí úplné odpuštění hříchů, nemůže jinak než otevřít své srdce a mysl odpuštění druhým. Odpuštěním se nepředělá minulost, odpuštění však může změnit budoucnost.

Na závěr papež připomíná větu, kterou řekla Panna Maria v Guadalupe mladému Diegovi: „Nejsem zde snad já, která jsem tvou matkou? Pokud důvěřujeme Pánu Ježíši, životní bouře nás nikdy nepřemohou.“

Toto jsou hlavní myšlenky buly k letošnímu Svatému roku. Kéž každý z nás obnovíme svou naději a přineseme ji do celého světa.

Pravidla pro udělování odpustků během Jubilejního roku 2025

Svatý rok je spojený s příležitostí získat plnomocné odpustky. Odpustek znamená, že se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy (následky, které hřích způsobil), jejichž vina byla už zahlazena (srov. Katechis-

mus katolické církve 1471). Navzdory pravidlu, že plnomocné odpustky mohou být uděleny pouze jedenkrát za den, mohou věřící, kteří vykonali skutek lásky ve prospěch duši v očistci, pokud platně přistoupí ke svatému přijímání podruhé téhož dne, získat podruhé v tentýž den plnomocné odpustky, které se vztahují pouze na zemřelé.

Jak plnomocné odpustky získat?

1. Mít úmysl odpustek získat.
2. Nemít zálibu v žádném hříchu.
3. Přijmout svátost smíření (možno i několik dní předem nebo potom).
4. Přijmout svátost eucharistie.
5. Pomodlit se na úmysl Svatého otce (např. Otče náš a Zdrávas Maria).
6. Vykonat některý z následujících skutků:
 - a) Vykonat pouť na některé z jubilejních svatých míst a účastnit se tam zbožně mše svaté nebo jiné veřejné pobožnosti (např. liturgie hodin, křížové cesty, modlitby růžence, hymnu Akathistos). Přehled kostelů a poutních míst v rámci ČR je ke stažení na https://www.cirkev.cz/jubilejni-rok-2025_46647
 - b) Jednotlivě nebo ve skupinkách navštívit kterékoli jubilejní místo a strávit tam přiměřeně dlouhou

dobu v eucharistické adoraci a rozjímání, zakončeném modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a modlitbou k Panně Marii.

- c) Vykonat skutek tělesného nebo duchovního milosrdenství vůči bratrům a sestrám, kteří jsou v rozličných těžkostech (sytit hladové, dát napít žíznivým, oblékat nahé, přijmout cizince, pečovat o nemocné, navštívit vězně, pohřbít mrtvé; radit pochybujícím, učit neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi, modlit se k Bohu za živé i zemřelé).
- d) Vykonat skutek pokání, např. alespoň na jeden den se zdržet zbytečného rozptylování (TV, počítačové hry, média, sociální sítě, ...) a zbytečného konzumu (např. půst od sladkostí, masa, alkoholu, cigaret apod.) a darovat přiměřenou finanční částku chudým (podporovat díla náboženského nebo sociálního charakteru) nebo věnovat přiměřenou část svého volného času dobrovolné činnosti v zájmu společnosti.
- e) Věřící, kteří se z vážných důvodů nemohou účastnit slavnostních bohoslužeb a poutí (klauzurované řeholnice a řeholníci, **staří lidé, nemocní, vězni, ti, kteří v nemocnicích nebo jiných zařízeních poskytují nepřetržitou péči nemocným**), získají jubilejní odpustky za stejných podmínek, pokud se duchovně spojí s přítomnými věřícími a pomodlí se doma, nebo tam, kde právě musí být (např. v kapli kláštera, v nemocnici, v pečovatelském domě, ve vězení...), modlitbu Otče náš, Vyznání víry a další modlitby v souladu s účelem Svatého roku a obětují svá utrpení nebo těžkosti života.

Osobní poznámka

Zbožnost, která by mi vštěpovala do hlavy, že si musím zasloužit nebe, vnímám jako problematickou. V duších mnoha věřících už napáchala velké škody. Spása je v první řadě bezpodmínečným darem od Boha. V životě křesťana jde o to, jestli na tento nezasloužený dar Boží lásky odpovím svým životem a s radostí a nadějí ho přijmu. Proto nevidím smysl získání odpustků v tom, abych podal co nejlepší výkon a sbíral u Boha co nejvíce bodů pro svou spásu nebo spásu druhých, ale abych mohl prohloubit lásku k Bohu a k bližním a rozmnožil tak hřivny dobra, které vítězí nad následky zla.

Oslavy Jubilea v naší diecézi a farnosti

V Brněnské diecézi byl jubilejní rok slavnostně zahájen 29. 12. 2024 v 17:00, kdy se lidé shromáždili v kostele sv. Jakuba. Odtud se vydalo procesí ke katedrále sv. Petra a Pavla, před níž se odehrál obřad uctívání kříže a věřící obnovili své křestní vyznání. Následovala mše svatá s biskupem Pavlem Konzbulem.

Jubilejní plnomocné odpustky bude možné získat v naší diecézi na těchto místech:

- katedrála sv. Petra a Pavla v Brně
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáru nad Sázavou
- kostel sv. Anny v Žarošicích
- kostel Jména Panny Marie ve Křtinách
- kostel Panny Marie Bolestné ve Sloupu v Moravském krasu
- kostel Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydrří
- kostel Navštívení Panny Marie v Hlubokých Mašůvkách

V naší farnosti se několik věřících připojilo k národní pouti do Říma

koncem března (očekávejte informace v dalším čísle). Pastorační rada také zvolila jako cíl farní pouti na jubilejní svaté místo **cisterciácké opatství Heiligenkreuz a cisterciácký klášter Lilienfeld**, kam se vypravíme v září. Pro turisty je připravena **pout' do Křtin** (více v samostatném článku Tišnovské poutě).

Další aktivitou, která vznikla v souvislosti s Jubileem, je modlitba za občany farnosti Tišnov a Předklášteří rozdělená podle jednotlivých ulic. Poslední aktivitou je pak modlitební partnerství, při kterém můžeme požádat anonymně o modlitbu za svůj úmysl, který napíšeme na lísteček mezi 27. 4. 2025 a 4. 5. 2025 a který si náhodně vylosuje některý další věřící v neděli 11. 5. 2025.

*** Josef Rybecký, Jiří Landa,
Veronika Mičulková

Biskup při kázání Foto: Veronika Mičulková

Setkání v rámci projektu Putovní svatyně

Milí farníci, přijměte srdečné pozvání na půldenní setkání pro ty, kteří jsou v našich farnostech zapojeni do projektu Putovní svatyně nebo by se o tomto projektu chtěli víc dozvědět (https://www.schoenstatt.cz/drupal7/content/projekty/putovni_svatynky). Setkání se uskuteční **v sobotu 21. června dopoledne v tišnovském kostele a na faře**.

Setkání zahájíme mší svatou v kostele (čas bude upřesněn). Pak bude na faře probíhat představení iniciativy Putovní svatyně. Dozvíte se něco o životě iniciátora tohoto projektu, brazilského jáhna João Luíze Pozzobona, kandidáta blažohřešení. Zazní svědectví o tom, jak putující Panna Maria působí v životě konkrétních lidí a rodin. Smyslem celého setkání je hlubší seznámení se mezi sebou, sdílení zkušeností s Putovní svatynkou a seznámení se s tímto projektem pro ty, kteří by se rádi zapojili.

P. Jiří Landa

Zpráva o hospodaření za rok 2024

Příjmy	Tišnov	Předklášteří
kostelní sbírky	963 228,00	949 565,00
z toho sbírky na farní sál	268 869,00	0,00
z toho sbírky na opravu baziliky	0,00	151 364,00
dary	823 815,00	447 307,00
z toho dary na farní sál	488 700,00	0,00
pronájem, pacht	49 449,00	0,00
prodej knihy	3 660,00	0,00
prodej knihy o farnosti Předklášteří	0,00	49 650,00
dotace Ministerstva kultury – oprava kaple v Lomničce	0,00	0,00
dar obec Hradčany na výměnu oken v kapli v Hradčanech	0,00	0,00
dotace Ministerstvo kultury	0,00	100 000,00
dotace IROP	0,00	669 487,20
dotace JMK	0,00	1 027 000,00
vstupné	0,00	133 651,00
reklama, pronájem plus zálohy na energie od nájemníka	0,00	113 000,00
úroky z běžného účtu	51 048,50	19 613,94
CELKEM	1 891 200,50	3 509 274,14

Finanční prostředky k 31. 12. 2024	Tišnov	Předklášteří
pokladna	8 511,00	508,00
běžný účet ČSOB	192 739,85	1 336 532,09
běžný účet Moneta	212 998,59	144 430,47
spořicí účet Moneta	2 325 421,54	1 127 275,15

Výdaje	Tišnov	Předklášteří
elektrina	172 005,81	68 580,00
plyn – fara	71 167,93	43 880,00
vodné, stočné	17 962,00	14 005,00
pojištění	9 892,00	25 493,00
daň z nemovitých věcí	12 997,00	489,00
opravy baziliky	0,00	706 837,45
opravy a udržování	81 503,59	0,00
z toho sbírky na farní sál	60 650,00	0,00
ostatní drobné opravy a udržování	20 853,00	0,00
poplatky za vedení účtu	4 466,00	3 520,00
služby (telefon, ostraha majetku, aj.)	45 898,00	61 077,00
mzdové náklady (dohody) – výuka náboženství, aj.	43 180,00	15 400,00
ostatní materiál (kanc. potř., drobný majetek, čís. prostř. aj.)	125 204,00	16 879,00
literatura (zpravodaj, učebnice náboženství aj.)	77 374,00	0,00
náklady na tisk knihy o historii farnosti	0,00	161 500,00
bohoslužebný materiál	29 124,00	0,00
sbírky odeslané na biskupství	283 816,00	143 886,00
z toho příspěvek do fondu PULS	0,00	68 405,00
poskytnuté dary (SDM,...)	33 778,00	33 660,00
Výdaje celkem	1 008 368,33	1 295 206,45

Aktuality moderátora pastoračních aktivit

Vážení farníci, ve své práci vidím opravdu velký smysl. Kromě toho, že se pravidelně zúčastňuji kněžských rekolekcí, a to jednak z pozice jáhna, jednak z pozice MPA, myslím, že se pomalu ale jistě začíná rozbíhat pěkná a vzájemná spolupráce napříč naším děkanstvím

Předvánoční posezení se zaměstnanci OCH Tišnov Foto: Veronika Mičulková

mezi jednotlivými farnostmi. Jistě jde o velké Boží dílo. Jako příklad dobré praxe zde mohu zmínit uskutečnění historicky 1. děkanátního setkání floristů a úklidových skupinek v kostele, které proběhlo v sálu pod kinem v Tišnově v pátek 24. 1. 2025. Na místě byla úžasná atmosféra, nechyběl ani hudební doprovod dětské schůličky. Setkání se zúčastnilo asi 50 účastníků z různých farností tišnovského děkanství. Za zmínku určitě stojí i uspořádání předvánočního poděkování pečovatelské služby Oblastní charity Tišnov, které se uskutečnilo ve středu 18. 12. 2025 na tišnovské faře. Obě akce se dle mého soudu podařily a měly velký úspěch. Bohu díky! ☺ Jde-li o novinky, je vhodné uvést vznik děkanátní pasto-

rační rady, která by se měla scházet alespoň 4× do roka. Je složena jak z laiků, tak kněží našeho děkanátu, přičemž nechybí ani zástupci Oblastní charity Tišnov, komunity Emmanuel nebo Schönstattského hnutí. Letos v dubnu (sobota 26. 4.) se chystá Děkanátní setkání mládeže v Lomnici, kam je zvána všechna mládež od 12 let. V květnu by se mělo uskutečnit opět děkanátní setkání katechetů a po Velikonocích plánujeme soustředění zaměřené na bohoslužbu slova pro akolyty našeho děkanství. Díky vám všem za morální podporu i modlitby včetně finanční podpory přes banner Pastorační aktivity děkanství na našich webových stránkách. Bůh vám žehnej!

*** váš jáhen Václav

Pastorační návštěva otce biskupa

Děkanské farnosti od letošního roku začali vizitovat tři Pavlové: otec biskup Pavel Konzbul, generální vikář P. Pavel Kafka a vikář pro pastorační P. Pavel Šenkyřík. Každý z nich navštíví třetinu farností. K nám zavítal v pátek 28. 2. odpoledne otec biskup. Nejdříve se v kanceláři setkal s paní účetní. Dále jsme společně s panem kaplanem a bratrem jáhnem prošli vizitační protokoly a promluvili si o farnosti a své službě. Potom jsme mohli s otcem biskupem pohovořit osobně.

Večerní mši svatou doprovodila páteční schola rozšířená o další zpěváky a muzikanty. Lidé zaplnili celý kostel.

Po mši svaté otec biskup požehnal začínající stavbu farního sálu. Následně se na faře setkal s ekonomickou a pastorační radou. Přítomen byl také bohoslovec Dušan Badin, který zde právě tráví svou praxi. Nejdříve se členové farních rad představili, a pak se jich otec biskup zeptal, z čeho mají ve farnosti radost. Potom jim položil otázku, co by ve farnosti změnili, kdyby měli kouzelnou hůlku, a nakonec zbyl prostor na dotazy.

Pastorační návštěva byla vzájemným povzbuzením pro nás i pro otce biskupa. Jsme rádi, že našim biskupem je právě Pavel Konzbul.

*** Josef Rybecký

Biskupská vizitace

Foto: Juraj Kytner

Gratulace k jubileu P. Jaroslava Rychlého

18. února letošního roku slavil tišnovský rodák P. Jaroslav Václav Rychlý, OPraem jubileum 60 let života. V současnosti už jej v našich farnostech nevidáme tak často jako dříve, kdy zde občas, hlavně o nedělích, vypomáhal. Otec Jaroslav bydlí v Brně, pracuje jako vychovatel v kuřimské věznici a vypomáhá především v Brně a okolí. Potkat se s ním můžeme například v brněnském kostele sv. Leopolda u kláštera Milosrdných bratří, kde sloužívá nedělní mši svatou. Vzpomínáme na něho v modlitbě a do dalších let mu přejeme zdraví, Boží požehnání, hojnost darů Ducha svatého a ochranu Matky Boží.

*** tišnovští a předklášterští farníci

Z primice P. Jaroslava v Porta coeli v roce 1992

Kterak jsme putovaly

aneb seniorky na cestách (3. díl)

Milí čtenáři, přinášíme závěrečný dílek příběhu dvou našich farnic o jejich pouti do Santiaga de Compostela.

Den před příchodem do Santiaga jsme do něho dojeli autobusem, abychom se ubytovali. Nocovali jsme v Albergue Seminario Menor. Strohé, jednolůžkové pokoje, ale dostačující. Někteří naši spolupoutníci vyrazili hned večer do města, bylo to nedaleko, vlastně na dohled. My jsme si s Olou řekly, že do Santiaga vejdemo, až tam druhý den opravdu dojdeme. Tato poslední etapa byla nejnáročnější. Zdaleka nebyla nejdělsí. Posledních pár kilometrů předměstím a ulicemi města bylo úmorných. Konečně 28. května kolem půl třetí vstupujeme na náměstí před katedrálou svatého Jakuba Staršího. Nelze popsat slovy naše pocity, proto jen fotka. Do katedrály se vstupuje bočním vchodem, po schodech. Většina poutníků se rozprchla, zůstaly jsme s Olou samy. Dojaté, šťastné a vděčné pomaličku stoupáme vzhůru a zpíváme chvalozpěv Bože, chválíme tebe. Procházíme překvapivě poloprázdnou katedrálou. Dostáváme se i na ochoz nad oltářem, dotýkáme se ramene veliké sochy sv. Jakuba a v těch několika vteřinách děkujeme a odevzdáváme svoje prosby. Cítím obrovskou vděčnost a radost.

Ola: Ano, cesta byla požehnáná, plná Boží pomoci a milosti, bez ní

bych to nikdy nedala. Nic nebolelo, šlo se lehce. Ale cíl pouti se popisuje jen těžce. Když jsme stály před katedrálou, byť jen po cca 110 km, objímaly sochu svatého Jakuba, účastnily se poutnické mše a mohly odevzdat úmysly své i těch, kterým jsme to slíbily, uvolnily se emoce, slzy tekly a tekly. To se opravdu nedá popsat, to se musí prožít. Takže díky Bohu, Panně Marii, svatému Jakubovi za sílu, požehnání a milosti, že jsme to šťastně doputovaly. A díky všem, kteří na nás při pouti mysleli.

Iva: Santiagem ale naše poutí nekončila. Když už jsme byly tak blízko, musely jsme i na „konec světa“. Finisterra, díky své poloze na domnělém nejzápadnějším konci pevninského Španělska, byla považována za konec světa. Je tu cíl poutě ze Santiaga de Compostela, kilometrovník nula. Poutníci si cestu často prodlužují až sem, k majáku Fisterra. Pohled na burácející Atlantik je dechberoucí. Krásné místo. My jsme sem dojeli autobusem. Po cestě jsme navštívili rybářský přístav Muxía s krásným kostelem Santuario da Virxe de Barca. Na pláži Praia Langosteira si nutně potřebuji smočít nohy v Atlantiku. Po cestě seberu pár nádherných svatojakubských lastur hřebenatek.

Santiago

Foto: Iva

Přejíždíme do Porta, kde končíme naše putování a odkud poletíme ráno domů. Krásné město na obou březích řeky Duoro, která se zarývá hluboko do údolí, a ať jsme šli kamkoliv, bylo to buď do kopce nebo z kopce, vyjma nábreží a přístavu, pochopitelně. Portem procházíme celkem zběžně, opět je málo času. Tak alespoň bleskově navštívíme katedrálu Sé, projdeme kolem biskupského paláce, historické centrum Porta Ribeiru – zapsané na seznamu UNESCO, nádražní halu Sao Bento s tradiční kachlíkovou výzdobou Azulejos, nábreží, malebný přístav s okachlíkovanými domky. Impozantní jsou portské mosty. Dvoupatrový most Ludvíka I., který svou konstrukcí připomíná Eiffelovku. Od ubytovny sledujeme západ slunce, které se noří do Atlantiku. Krása...

Zpáteční cesta byla sice úmorná, ale moc jsme se těšily domů, a tak jsme to vydržely. Hned druhý den ráno jsme s Olou za poutí poděkovaly mši svatou ve Všehovicích. A nepřestáváme děkovat, vždyť pořád máme za co.

Nebojte se putovat i v seniorském věku, vždy se najde způsob, jak to bezpečně provést. A na cestě přece nejste nikdy sami. Odevzdejte se a důvěřujte.

Buen camino!

*** Iva a Ola

Finisterra

Foto: Iva

Modlitba růžence přináší krásné plody

Zhruba před rokem a půl jsem zažila jednu zdánlivě obyčejnou svátost smíření, která však postupně odstartovala změnu v mém duchovním životě. Tehdy mi při ní kněz řekl, že se mám modlit se svým manželem a také číst Písmo. Ani jedno jsem v té době nedělala. Následně jsem na tyto rady postupně zapomněla, vůbec jsem je neuvedla do praxe a ani manželovi jsem o nich nic neřekla.

Je úžasné, že i přesto si nás Duch svatý ke společné modlitbě s manželem přitáhl. Písmo jsem od té doby také začala pravidelně číst. Až nedávno jsem si uvědomila, že se vše stalo tak postupně a naprosto přirozeně, ačkoli jsem Pánovu výzvu zprvu neuposlechla.

Vše začalo tím, že jsem se minulý rok na jaře dozvěděla o tom, že Pan-
na Maria z Medjugorje nás zve, abychom se modlili každý den růženec. Samozřejmě to pro mě nebylo nic nového. Tentokrát jsem však o tomto řekla svému manželovi a domluvili jsme se, že se spolu začneme každý večer modlit celý růženec. Já jsem o pár měsíců později zůstala nějakou dobu doma na neschopence. Měla jsem tedy najednou spoustu času. Rozhodla jsem se, že začnu hezky od

začátku číst Písmo. Později, když jsem dostala jako vánoční dárek Evangelium na každý den, jsem přesedlala na každodenní čtení evangelia.

Naše společná modlitba přináší spoustu krásných plodů. Zprv-
se s manželem shodneme, že se náš vztah mnohem více upevnil. Dále se postupně stáváme v naší manžel-
ské modlitbě růžence inspirací pro druhé lidi, pro které se růženec také stává důležitou a mocnou modlitbou. Vidíme, že naše modlitba přináší plody i v naší rodině. Modlíme se za naše již dospělé děti a vidíme, jak se v jejich životech dějí velké věci – od hladkého nalezení práce, bydlení, zlepšení vztahu mezi našimi dvěma syny až po vymodlení dobré smrti pro jednoho našeho blízkého člověka, který byl velmi vážně nemocný.

Všimáme si, že se na nás začíná-
jí lidé, kteří ví, že se takto modlíme a jaké krásné ovoce naše modlitba přináší, obracet s prosbou o modlitbu za jejich úmysly. Nikoho neodmítneme, jsme velmi rádi, že se za ně můžeme modlit a takto všechny více přibližovat k Bohu. Určitě každému modlitbu růžence doporučujeme, vždy se na ni těšíme. Stala se důležitou součástí našeho života.

Pokud by s touto modlitbou někdo měl problém, můžeme doporučit jako pomůcku nejruznější brožurky s větami, které je možné přidávat do každého Zdravas (např. Biblický rozjímavý růženec od Jana Peňáze apod.).

*** Iva a Vlastimil

Modlitba jubilejního roku 2025

Otče na nebesích,
ve svém Synu Ježíši Kristu,
našem bratru,
daroval jsi nám víru
a skrze Ducha Svatého
jsi do našich srdcí vlil lásku.
Dej, aby v nás víra a láska probudila
blaženou naději na příchod Tvého
království.

Kéž nás Tvoje milost promění
v pozorné pěstitele sémě Evangelia,
které zúrodní lidstvo a vesmír
v důvěrném očekávání
nového nebe a nové země,
až se po porážce mocností Zla
navždy zjeví Tvoje sláva.

Kéž milost tohoto Jubilea
v nás, **poutnicích naděje**,
oživí touhu po dobrech nebeských
a vleje do celého světa
radost a pokoj našeho Vykupitele.

Tobě, svatý Bože,
ať patří na věčnosti
chvála a sláva na věky věků.

Amen.

převzato z <https://jubileum2025.cz/clanek.php?id=3509>

Máte nějaké svědectví, jak Bůh působí ve vašem životě? Podělte se o ně s ostatními v Cestě světla. Je to velké povzbuzení ve víře. Po domluvě je možné přispět i anonymně. Ozvěte se Anetě Klicnarové (aneta.klicnarova@gmail.com).

The
CHOSEN

Zdarma online kurz na **HledamBoha.cz**

**HLEDAM
BOHA.CZ**

P. Leopold Kolísek a český oltář v Lurdech

V roce 2022 uplynulo 100 let od úmrtí a v loňském roce 165 let od narození P. Leopolda Kolíška, který se významně zapsal do historie obou našich farností. Pocházel z Protivanova, kde se narodil v roce 1859 a stal se, stejně jako jeho pět dalších bratrů, knězem. Vysvěcen byl v Brně v roce 1885. Podrobnosti o rodině, ze které pocházel, je možno najít v nedávno vydané publikaci o historii předklásterské farnosti.

Jako kaplan přišel do Tišnova na konci roku 1888 za působení faráře P. Ondřeje Haase. Když P. Haas na jaře 1890 na svoji funkci rezignoval, stal se P. Kolísek na půl roku administrátorem tišnovské farnosti. Vrátil se pak v roce 1896, už ne do Tišnova, ale do Předklášteří, kde jako farář působil téměř patnáct let.

P. Leopold byl velkým ctitelem Panny Marie Lurdské, o čemž svědčí i její oltář v předklásterské bazilice, vytvořený rakouským sochařem Josefem Runggaldierem a pořízený P. Kolískem v roce 1897. Krátce po svém příchodu do Předklášteří, na konci srpna roku 1896, se P. Leopold společně se svým bratrem Františkem, tehdejší domským farářem v Brně, zúčastnili 2. rakouské vlakové pouti do Lurd. Tato pouť se stala významným milníkem jeho života. Byla impulzem, který jej později přivedl k organizování českých vlakových poutí, konaných na toto místo až do současné doby. V roce 1899 vydal o rakouské pouti z roku 1896 obsáhlou knihu, jejíž shrnutí je rovněž možno najít ve výše zmíněné publikaci. Krátce po vydání uvedené knihy byl P. Kolísek osloven jednou účastnicí pouti s návrhem, aby český národ daroval Růžencové bazilice v Lurdech mozaikový oltářní obraz, a zároveň byl požádán, aby tento záměr uskutečnil.

P. Leopolda návrh zaujal a rozhodl se, že se jej pokusí zrealizovat. Nejprve začal organizovat pro uvedený účel sbírku, jejíž potřebná výše byla po dohodě s duchovní správou v Lurdech stanovena na 30 tisíc rakousko-uherských korun, což byla na tehdejší dobu velmi vysoká částka. Oznámení o sbírce napsal do řady katolických novin a časopisů, v úspěch ale vzhledem k částce příliš nevěřil a předpokládal, že dar bazilice v Lurdech bude muset být skromnější. Sám o tom napsal: „Dopsal jsem do Lurd a učinil dotaz stran zbudování mozaikové obrazu z českým věnováním; přišla mně přísvědčující odpověď a zároveň oznámena cena – 30. tis. franků neboli skoro našich 30 tis. korun. Tento obnos se mně zdál příliš velkým, a proto jsem odepsal, že náš národ není tak četný, ani bohatý, a že nelze doufat, že by se tak velký obnos sešel. Nabízel jsem tedy, zda-li by nebylo možno nákladem našeho národa postaviti poblíž posvátné jeskyně sousoší apoštolů slovanských sv. Cyrila a Metoděje, nebo by snad sami určili předmět vhodný, jenž by však cenu 8 tisíc až 10 tisíc korun nepřevyšoval. Došla odpověď a zněla v tom smyslu, že pro sousoší není u jeskyně vhodného místa a že tedy časem sami oznámí předmět, jež by náš národ mohl zbudovati.“ Částku 30 tisíc korun na mozaikový obraz se nakonec podařilo shromáždit do roku 1905. Obraz pak byl zhotoven pařížskou firmou podle nákresu akademického malíře Jana Köhlera a dokončen na jaře 1907. Stal se pak podnětem k tomu, aby P. Leopold začal organizovat 2. českou vlakovou pouť.

V provolání k pouti jako jeden z důvodů jejího konání zmiňuje: ...k Růžencové bazilice lurdské je po příkladu jiných

národů z milodarů českých ctitelů Panny Marie Lurdské zbudován český oltář, tj. velký oltářní obraz mozaikový, jenž výzdobou i nápisem hlásá původ český. Tento oltář bude právě při II. pouti české vysvěcen...“ Pouť, které se zúčastnilo 350 poutníků, proběhla na začátku září roku 1905 a český oltář byl při ní vysvěcen a předán lurdské bazilice světícím biskupem z Olomouce Mons. ThDr. Karlem Wisnarem.

P. Leopold později na svěcení oltáře vzpomínal: *V neděli 8. září byl upraven slavný den český v Lurdech. Toho dne posvěcena v růžencové bazilice česká kaple, dar to českého národa. Svěcení bylo určeno na 8 hodinu ráno. Před svěcením zapěl pěvecký sbor „Asumpta est“ (Nanebevzatá), sbor ten byl složen P. Janem Kolískem. Pak vykonal svěcení nejd. biskup Dr. Karel Wisnar, jenž také měl hned po svěcení úchvatné kázání, plné vzácných myšlenek...“*

Odpoledne téhož dne byl Čechům také přenechán průvod s Nejsvětější Svátostí, který biskup Karel Wisnar vedl za přísluhování bratrů Aloise a Leopolda Kolískových. Tišnovský kaplan a předklásterský farář P. Leopold Kolísek Lurdy naší zemi velmi přiblížil a již na konci 19. a na počátku 20. století tam přivedl velké množství českých poutníků. Založil tak tradici, která je stále živá.

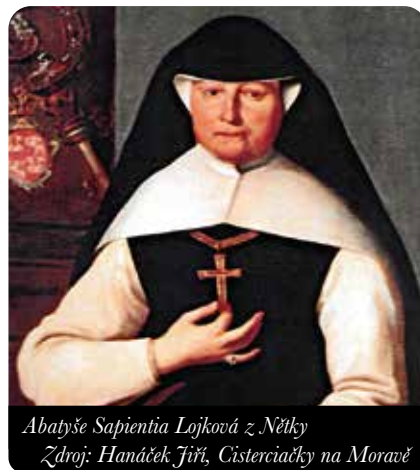
Text zdroj: www.signaly.cz – s laskavým svolením Jana Šolce

Zdroj: Flickr, Lawrence OP (licence CC-BY-NC 2.0)

Poslední roky Porta coeli a zrušení v roce 1782

Po smrti abatyše Beatrix Sázavské byla dne 16. dubna 1749 zvolena její nástupkyně Maxmilliana Scholzová, která pocházela z Brna. Nová abatyše ale klášter řídila pouhých 8 měsíců, v uvedeném roce zemřela na svátek sv. Štěpána. Během jejího krátkého působení ve funkci koupil klášter za 4000 zlatých několik selských usedlostí v Brumově, Bukovici a Uníně. Po třech měsících od smrti Maxmilliany byla konventem zvolena Concordia Hübnerová, původem z Vídně, která pak vedla klášter dalších více než třináct roků.

Již v roce 1750 prodal klášter za 12 tisíc zlatých svoje statky ve Vémyslicích Liechtenštejnům. O dva roky později nechala abatyše Concordia vybudovat pod střední částí chrámu novou kryptu pro pohřbívání sester a v následujícím roce také kryptu pod kůrem pro kněze a dobrodince kláštera.

V letech 1756–1759 musela vstoupit do sporu svých poddaných z Hradčan, kteří se vzpírali vedle desátku odváděnému Porta coeli jako své vrchnosti, odvádět další desátek lomnickému faráři a děkanovi, do jehož farnosti Hradčany patřily. Během sporu byli hradčanský rychtář i purkmistr uvězněni na Špilberku, odkud se dostali až po přímluvě abatyše, která také ve vyrovnání s děkanem, které bylo uzavřeno pod dohledem hejtmána brněnského kraje, vymohla svým hradčanským poddaným značné úlevy. V tom čase příjmy kláštera z jeho panství nejenže dostačovaly na slušné zaopatření 60 sester, což byl nejvyšší počet, který byl dvorním dekretem z r. 1754 povolen, ale bylo z nich možno také splácet předchozí dluhy, ze kterých abatyše Concordia umazala více než 40 tisíc zlatých.

Roku 1756 byl v areálu Porta coeli zrušen velký rybník, na jehož místě byla zřízena nynější klášterní zahrada, kterou abatyše nechala obehnat vysokou ohradní zdí. O pět let později, v roce 1761, byla důkladně opravena křížová chodba a na kůru postaveny nové varhany. Na počátku tzv. sedmileté války pak našel v Porta coeli útočiště konvent sester z cisterciáckého kláštera ze saského Mařídolu, které vč. abatyše a převorky uprchly před vpádem Prusů. Teprve abatyši Concordii se v roce 1760 definitivně

povedlo ukončit spory mezi klášteřem a městem Tišnovem, vzniklé již v průběhu třicetileté války.

Po smrti Concordie Hübnerové na podzim roku 1763 byla novou abatyší zvolena Cecilie Fundulusová, narozená v roce 1726 v Moravském Krumlově, v rodině Antonína Funduly a jeho manželky Anny Zuzany a pokřtěná jako Marie Josefa. Během necelého roku svého působení ve funkci abatyše vyjednala a podepsala smlouvu se znojemským sochařem Josefem Winterhalterem st. na postavení a výzdobu nových oltářů v klášterním chrámu. Nechala také vyzdobit kostelní kůr a oratoře kovanými, nádherně zdobenými, mřížemi. Více již nestihla, zemřela po jedenácti měsících v úřadu v listopadu 1764, ve věku pouhých 38 let.

Rozsáhlé úpravy interiéru klášterního chrámu tak byly zahájeny až za předposlední abatyše Porta coeli, Gotthardy Putraninové (nebo z Putrany), která pocházela z Frýdlantu. Také Gotthardě bylo vyměřeno pouze krátké působení v čele konventu. Abatyší byla od února roku 1764 do června 1766. Od roku 1765 postupně přebíral řízení prací v chrámu od Josefa Winterhaltera brněnský sochař Ondřej Schweigl, který se svojí dílnou úpravy po několika letech dokončil. Byla to zřejmě Gottharda Putraninová, která objednala od malířů Antona Maulbertsche, Františka Vavřince Korompaye a Josefa Sterna soubor všech oltářních obrazů, pravděpodobně dodaných až za její nástupkyně. Tou se stala Sapiaientia Lojková z Nětky, poslední abatyše Porta coeli před zrušením kláštera, do úřadu zvolená 11. září 1766. Sapiaientia po-

cházel z rodu, který do Čech přišel v polovině 16. století a vlastnil majetky v jižních a středních Čechách. Narodila se v Krchlebech nedaleko Kutné Hory v roce 1717 a byla pokřtěna jako Veronika Zuzana. Na počátku sedmdesátých let 18. století dokončila velkou přestavbu interiéru, kterou připravily a zahájily její předchůdkyně. V rámci této přestavby byl mj. do presbytáře před hlavním oltářem umístěn náhrobní oltář královny Konstancie, jehož mensa s nápisem se dnes nachází v Růžencové kapli tišnovského farního chrámu. Poslední významnou událost v dějinách kláštera přinesl rok 1777, kdy bylo zřízeno v Brně biskupství a abatyše Sapiaientia byla požádána císařovnou Marií Terezií, aby se klášter zřekl patronátního práva ke chrámu sv. Petra a Pavla, které Porta coeli patřilo od jeho založení, protože tento chrám se měl stát katedrálou nově zřízené diecéze. Jako náhradu dostal konvent právo jmenovat dva kanovníky při tamní kapitule. Toto právo ale klášter dlouho nevyužíval, protože přišel 2. března roku 1782, kdy císař Josef II. podepsal dekret, kterým byl klášter Porta coeli zrušen. 17. března uvedeného roku se pak do kláštera dostavil zemský komisař Jan Ausperský z Fanálů na Rosicích, aby císařovo rozhodnutí vykonal. V klášteře v té době žilo 51 sester, z nichž 44 bylo chórových a 7 laických – tzv. konvršek, k tomu tři novicky a abatyše. Sestry se po zrušení kláštera většinou rozešly do svých původních domovů, abatyše Sapiaientia odešla do Sedlce u Kutné Hory, nedaleko místa, odkud pocházela, a zde v roce 1785 ve

věku 68 let zemřela. Společně se sestrami odešel z kláštera i probošt Paulinus Vogl s kaplany. Všichni později přešli do duchovní správy.

Ke klášterním statkům při zrušení kláštera náležely tyto obce: město Tišnov a vesnice Bosonohy, Běleč, Borač, Březina, Drahonín, Drásov, Hájek, Hradčany, Jamné, Jilmoví, Komín, Německé (dnes Veverské) Knínice,

Dolní a Horní Loučky, Lomnička, Lubné, Nová Ves, Olší, Ochoz, Rohozec, Řikonín, Šerkovice, Skryje, Štěpánovice, Střemchoví, Svatoslav, Újezd u Tišnova, Vratislávka, Vsechovice, Předklášteří s Vískou, Zahrada a Železné. Majetky kláštera byly předány Náboženské matici a klášterní chrám se stal farním kostelem pro nově ustanovenou lokálii Předklášteří, kam pat-

řily ještě Štěpánovice. Měl to být definitivní zánik kláštera, založeného před půl tisíciletím královnou Konstancí a jejím synem, moravským markrabětem Přemyslem. Skutečnost ale byla jiná. Podruhé to pak zkusili komunisté v roce 1950, ale rovněž neuspěli. V obou případech se totiž ukázalo, že „člověk miní, ale Pán Bůh mění“.

*** Jan Kos

Svatý Vít

Úcta ke svatému Vítu je hodně známá a má své kořeny už v 5. století. Avšak o jeho životě nemáme spolehlivé doklady.

Svatý Vít se narodil pravděpodobně na jihozápadním pobřeží Sicílie a dožil se jen sedmi let. Podle legendy byl Vít synem bohatého pohanského Sicilana jménem Gelas, jeho kojná Crescentia a učitel Modestus jej však tajně vychovávali křesťansky. Chlapci mělo být sedm let, podle některých legend dvanáct, když se vše prozradilo. Vít se odmítl vzdát své víry a utekl ze Sicílie společně s Modestem a Crescentií do Lukánie v jižní Itálii. Na útěku měl Vít údajně dojet až do Říma, kde zbavil syna císaře Diokleciána posedlosti démonem, když mu na hlavu vložil své ruce. Podle legendy všechny tři uprchlíky zabil jeden šlechtic jídlem. Jednoho dne byli křesťané odhaleni a předvedeni císaři Diokleciánovi, krutému pronásledovateli křesťanů. I když Vít vyléčil ještě panovníkovu syna z padoucnice, Dioklecián se mu necítil zavázán. Dal dítě a jeho průvodce vhodit do kotle s vařícím olejem. Avšak všichni tři z něho vystoupili neporušení. Lev, jemuž je předhodili k potravě, si lehl před nimi a lízal jim nohy. Na to dal zuřivý Dioklecián sedmiletého Víta s jeho kojnou a učitelem natáhnout na skřípec a následně setnout. Několik šlechticů podle legendy hlídalo mrtvolu, až je jedna křesťanka pochovála. To se stalo kolem roku 304. Jiné podání říká, že Vít a jeho společníci byli popraveni na Sicílii.

Kult v Evropě

Svatý Vít patří k nejpobulárnějším světcům katolické církve. Ve 14. století byl přijat mezi 14 svatých pomocníků v nouzi a od té doby je nositelem četných patronátů. Dnes jej uctíváme nejvíce o jeho svátku 15. června. Skutečnost, že zemřel jako dítě, asi přispívala velkou měrou k tomu, že kult sílil více než u jiných mučedníků. Asi 150 míst na světě tvrdí, že vlastní Vítovy ostatky, a jsou na to velmi hrdá. Největší úcty požíval Vít od středověku až do doby sklonku baroka.

Svatý Vít je většinou znázorňován jako chlapec, ve vznešeném šatě, někdy s kloboukem. Jako známku svého patronátu nad saským královským domem nese Vít někdy znaky panovníka. Většinou se ovšem znázorňuje Vítovo mučednictví. Například na oltářní desce v Germánském národním muzeu v Norimberku. Často jsou s ním zobrazováni i jeho kojná a učitel. Dále mívá u sebe knihu, kohouta, lva, chléb, kotel, orla nebo zajíce.

Je patronem Saska, Čech, Pomoran, Rujány a Sicílie, a také našeho hlavního města Prahy či chorvatské Rijeky a italského města Forio. Za svého patrona jej považuje rovněž mládež, hostinští, lékárníci, vinaři, herci, sládci, horníci či kováři, krotitelé lvů i tanečníci. Od roku 2005 je dokonce patronem rybářů a houbařů. Bývá vzýván jako ochránce cudnosti, němých a hluchých, domácích zvířat, pramenů a na ochranu proti padoucnici, posedlosti, hysterii a křečím, proti očním a ušním chorobám, proti blesku, nečasu a nebezpečí ohně, proti neplodnosti. Lidé se k němu modlí jako k pomocníkovi v nouzi, a aby pomohl zajistit dobrou

setbu a dobrou sklizeň. Dodnes zaujímá jako pomocník v nouzi významné postavení v selském kalendáři.

Svatý Vít patří snad k nejuctívanějším postavám církve, zabývalo se jím mnoho legend. Nejstarší literární svědectví o Vítovi a dalších sicilských mučednících obsahuje *Martyrologium Hieronymianum*. Kult Víta se začal šířit po sepsání životopisné legendy kolem roku 600, kdy došlo k translaci jeho ostatků do Říma, kde byl zasvěcen první chrám San Vito Modesto na Esquilinu, do něhož putovali pro pomoc nemocní s epilepsií a nervovými chorobami. Druhý kostel byl Vítovi zasvěcen v Římě roku 756, když byly jeho ostatky přeneseny do baziliky Saint Denis u Paříže, třetím místem se stal v roce 836 kostel benediktinského opatství Corvey. Dále úcta postupovala od 9. století na území Germánů mimo jiné do obráceného Saska, kde po dobytí slovanských území svatý Vít pozvolna nahrazoval kult pohanského boha Svantovíta. Kult také šířili císaři Svaté říše římské. Třetím nejvýznamnějším centrem kultu od roku 929 byla a je Praha. Katedrála svatého Víta byla postavena právě za účelem uchování relikvie Vítovy paže. Část jeho ostatků byla uchována (od roku 836) ve zmíněném klášteře Corvey nad Weserou, který byl kdysi dříve centrem uctívání svatého Víta. Právě odtud dostal rameno svatého Víta svatý Václav. Další ostatky přinesl do Prahy Karel IV. z Pavie.

Svatému Vítovi je rovněž zasvěceno mnoho míst v Rakousku a Bavorsku a velké úctě se těší i v Srbsku (Vidovdan).

*** Marie Sendlerová

Použité zdroje:

- 1) Svatí na každý den
- 2) Wikipedie – Svatý Vít

Ekumenické okénko: Tišnovská čítárna po 2 letech

Čtete rádi spirituálně laděnou literaturu a s chutí si popovídáte o tom, jak na vás přečtená kniha zapůsobila? Pak je Tišnovská čítárna místem, o kterém stojí za to se dozvědět.

Již od roku 2020 u nás ve farnosti máme Tišnovskou čítárnu. V této čítárně se scházíme každý měsíc a povídáme si o knize, kterou právě společně čteme. Knihu vybíráme po vzájemné dohodě a jde o knihu, psanou zajímavým autorem a týkající se náboženských, teologických či spirituálních témat. Bavíme se pak o tom, co se nás v knize dotklo, s čím souzníme, s čím nesouhlasíme, co nás překvapilo apod.

Čítárnu založil evangelík Adam Gajdoš a je otevřená zájemcům ze všech církví v Tišnově, a samozřejmě i čtenářům mimo církev. Psala jsem o Tišnovské čítárně v Cestě světla před 2 roky. Co se od té doby změnilo? Vedení Čítárny převzal Ilja Krejčí, protože Adam se pustil do studia teologie. Dříve se v Čítárně scházeli hlavně evangelíci a katolíci. Nyní se zde setkávají převážně katolíci a adventisté. Čítárna získala pevný čas a to každé 3. pondělí v měsíci v 19:00. Scházíme se nejčastěji na faře.

Nejzajímavější ale je, jaké knihy čteme.

V poslední době to byly následující:

- **Dietrich Bonhoeffer:** *Na cestě k svobodě: Listy z vězení*, 1991, Vyšehrad.

D. Bonhoeffer je německý teolog, popravený na konci druhé světové války za svůj protinacistický postoj. Kniha je souborem dopisů, které psal poslední dva roky z vězení své rodině a přátelům. Setkáváme se zde se syrovou realitou života v tehdejší Německu i s obdivuhodným a nadčasovým přístupem D. Bonhoeffera.

- **Richard Rohr:** *Pád vzhůru*, 2015, Vyšehrad.

V této knize nás františkánský teolog R. Rohr uvádí do rozdílnosti spirituality a cílů první a druhé

poloviny života. Ukazuje nám krásu zralého přístupu a také nezbytnost a formující vliv našich pádů.

- **Kolektiv autorů:**

KADAS MANA – Pět rozhovorů o Bohu mimo kostely, 2022, Cesta

Rozhovory s 5 velmi zajímavými osobnostmi – lidmi, kteří měli často obtížnou cestu k Bohu, ale nyní žijí s Bohem naplno. Najdeme zde mimo jiné i dvě brněnské osobnosti – učitele na BiGy Zdeňka Papouška a kadeřníka Jana Špilara

- **Tomáš Halík:** *Odpoledne křesťanství: Odvaha k proměně*, 2021, NLN.

Zamyšlení prof. Halíka nad tím, jak se vyvíjí

a kam směřuje křesťanské náboženství u nás. Současnou krizi církve představuje autor jako přechod do nové etapy dějin křesťanství. Přemýšlí o cestě, která by křesťanství vyvedla z jeho dosavadních institucionálních i mentálních hranic.

- **Paul Glynn: *Píseň pro Nagasaki: Příběh konvertity Takaši Nagaie***, Paulínky, 2024.

Příběh Takaši Nagaie, japonského lékaře, který konvertoval ke katolické víře, přežil v Nagasaki pád atomové bomby a poté byl oporou dalším, kteří přežili.

- **Marek Orko Vácha, Klára Mandausová: *Dobro a zlo 21. století***, 2022, Mladá fronta

Rozhovor s Markem Orko Váchou ohledně přelomových událostí současnosti (pandemie, válka na Ukrajině, ...). A také o tom, proč je v dnešním světě důležitá víra a jak může pomáhat jednotlivci i společnosti.

Pokud byste měli zájem se do Tišnovské čítárny také zapojit, ozvěte se Iljovi Krejčímu (ilja.krejci@zokosro.cz, 724 243 218).

Prosba o modlitbu za faráře pro evangelíky a adventisty

Naši tišnovští evangelíci patří do evangelické farnosti (neboli sboru) Brno II. V tomto sboru ukončil v prosinci 2024 činnost farář Martin Horák, protože mu skončila smlouva a přechází do jiného sboru. Toto je v Českobratrské církvi evangelické běžné. Problém ale je, že sboru Brno II se podařilo získat nového faráře až nejdříve od podzimu 2025. Takže sbor Brno II (včetně jeho kazatelské stanice Tišnov) bude nyní několik měsíců neobsazen a budou se zde střídat faráři z okolních sborů. Proto moc prosíme o modlitby za brněnské i tišnovské evangelíky a za nového faráře pro ně.

Podobnou situaci bude na podzim čelit i tišnovský sbor Církve adventistů sedmého dne. Jejich kazatel Vladimír Kaleta odchází do důchodu a nového kazatele potřebují najít. Proto prosíme i o modlitby za naše tišnovské adventisty.

*** Radka Svobodová

Nedělní nešpory v Porta coeli

Je krásné a chvályhodné, když se památka opravuje, obnovuje. Při tom se rozklíčují dávné příběhy vzniku a zásahů, souvislosti tvorby jednotlivých artefaktů a architektury. A tato vyprávění na nás působí, necháme se jimi oslovit, toužíme po jejich inspiraci a můžeme při tom všem nejen žasnout. Není to však málo? Zvláště v sakrálním prostoru nebo lépe časoprostoru?

Jsem tady a teď, abych tyto příběhy vyprávěl současně a v dalších pokračováních. Jak tento preskript souvisí s nadpisem? Spíše nesouvisí... nebo?

Jsou tomu 3 roky, co se scházíme k pravidelnému večernímu nedělnímu modlení před oltářem či v chórových lavicích v bazilice Porta coeli. Po opravě baziliky lavice v presbytáři jakási zely prázdnotou... a otec Josef nás vybídnul k využití těchto lavic. Nenabízelo se nic menšího než modlitební setkání. Tak nastalo volné pokračování (nejen) našeho společenství a opětovné nastartování scházení se při modlitbě. Z počáteční výzvy vznikla pravidelnost a „hluboké“ kořeny, které snad dají dozrát chutným plodům. V duchu otevřenosti jsme se rozhodli nabídnout tuto možnost (jednou měsíčně) celé farní rodině v podobě zpívaných mariánských nešpor. Nejde o profesionální zpěv, ale o modlitební setkání v sakrálním prostoru a farní nešpory... to už je velká veličina. Přidejte se svou pří-

tomností! Naplňující a prospěšný je nejen modlitební prožitek, ale i možnost být v potemnělém prostoru před oltářem v síle Ducha a s žalmy na rtech či v srdci.

Zpěvák, nezpěvák,
Pravák či levák,
Každý kdo jest,
Nesejde z cest
V hřmotu ticha
Duše dýchá

Těšíme se jednou měsíčně na nové tváře a hlasy... i ty, co nemají vlasy.

Co sdělit závěrem, s úsměvem, po všech těch chvílích v bazilice v tichosti a údivu jsme rádi naplnili výzvy synodality a jeden ze závěrů „mezi řádky“ – nebojte se experimentovat – tyto lavice pravděpodobně nikdy nesloužily jako chórové lavice

k modlitbě. A tak jsme v současnosti našli využití a náplň téměř třísetleté „dekorace“.

*** Ladislav Rozsypal

Klášter Porta Coeli Zdroj: www.schnablova.net

Milým dětem o Duchu svatém

V našem povídání si, děti, nejdříve musíme říct, kdo je Duch svatý. Když děláme kříž na začátku modlitby, tak na něj vzpomínáme. Říkáme ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Tedy je to třetí Božská osoba a je též několikrát zmíněna v Bibli – Božím slově. Protože Duch svatý je očima neviditelný, tak si jej těžko můžeme představit, jak vypadá. Například vítr očima také nevidíme, a přece víme a cítíme, že existuje. A to tehdy, když nám třeba jenom ovívá tváře. Může též foukat hodně silně a lámat větve stromů. Ba dokonce vichřice či tornáda bořit domy a vše co jim přijde do cesty. Na elektřinu také nesaháme a nevidíme ji, přesto víme, že existuje. Doma rozsvítíme světlo, zapneme varnou konvici s vodou a neviditelná elektřina funguje. A my na sebe vidíme a těšíme se na horkou vodu z konvice a můžeme si udělat výborný čaj. S tím že Duch svatý je neviditelný, možná mnozí mají problém. Protože u Ježíše – Božího syna je to jinak. Jeho si dokážeme představit a myslím, že jste už děti, viděly například známý obrázek milosrdného Ježíše. Tam má Ježíš bílé přepásané šaty, delší tmavé vlasy a ukazuje na své srdce. Ze srdce vytékají prameny Božího milosrdenství v podobě červených a modrých

paprsků. A co Duch svatý? Jak si jej můžeme představit a co je o něm psané v Bibli? Úplně na začátku Bible se píše o Duchu svatém, že Duch Boží se vznášel nad vodami. Potom Bůh postupně stvořil celý svět. O Duchu svatém se můžeme dočíst v Novém zákoně při křtu Ježíše, kterého pokřtil Jan Křtitel v Jordánu. Při Ježíšově křtu se otevřela nebesa a na Ježíše sestoupil Duch svatý v podobě holubice. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení.“ Takto promluvil Bůh Otec a zároveň zde byl i Duch svatý. Později, když Ježíš chodil se svými učedníky po Izraeli, vyučoval o nebeském království, uzdravoval nemocné a činil zázraky, také mluvil i o Duchu svatém. Až Duch svatý sestoupí, mnohé věci učedníci lépe pochopí. O velikonočních událostech již víte z dřívějších vyprávění. Víte, že Ježíš trpěl, byl ukřižován a třetího dne vstal z mrtvých. Ukázal se učedníkům, kteří byli ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi. Ježíš se zjevil uprostřed nich a všichni byli z toho zděšení a udiveni. Ježíš jim řekl: „Pokoj vám. Tak jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás. Přijměte Ducha svatého.“ Také jim ukázal své rány po ukřižo-

vání. Ježíš zůstal ještě čtyřicet dní na zemi a potom odešel do nebe. Slíbil učedníkům, že jim sešle Ducha svatého. Deset dní potom, co Ježíš odešel do nebe, skutečně Duch svatý přišel. Bylo to právě v době svátku letnic, kdy se v Jeruzalémě scházeli zbožní židé a lidé z ostatních národů. Najednou se z nebe ozval hukot, jako když se přizene silný vítr a naplnil celý dům, kde se zdržovali. Ukázaly se ohnivé jazyky a nad každým ze zúčastněných se jeden usadil. Byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal. Z učedníků se tehdy stali apoštolové a neohroženě vyšli mezi poutníky a mluvili o Ježíši. A také o všem, co se od Ježíše naučili a s ním prožili. Všichni se velice divili, protože k nim mluvili jejich vlastní řečí. Svátek letnic slavili především židé, ale byli zde i lidé z Asie, Egypta, Kréty i Římané a další. Takže působením Ducha svatého skrze apoštoly se lidé dověděli o Ježíši a jeho mocných činech a znameních. Apoštolové hlásali víru v Ježíše Krista dalším a dalším lidem ve světě. Takto si to Ježíš přál, aby se radostná zvěst o Božím království šířila ve světě. Duch svatý mocně působil, šířila se křesťanská víra a mnoho lidí mohlo být spaseno pro věčnost. Předtím však musel Ježíš – Boží syn mnoho vytrpět a být ukřižován. A také vzkříšen a odejít k Otci do nebe. Teprve potom mohl přijít Duch svatý a obdarovat ty, na které sestoupil. I k nám může přijít Duch svatý, když budeme prosit. A jaké že to jsou dary Ducha svatého? Je jich sedm. Dary moudrosti, rady, rozumu, síly, umění, zbožnosti a bázně Boží. A protože Duch svatý je Duch, tak vane, kam chce a ke komu chce. Můžeme se modlit kratičkou modlitbou: „Duchu svatý, prosím Tebe, potěšení sešli z nebe. Sedm darů Ducha svého, sešli do srdce mého.“ Ať zavane Duch svatý i do vašich srdcí a životů.

Přeji vám, děti, i vašim rodičům, ať prožijete krásné velikonoční svátky. Hodně Božího požehnání a radosti.

*** Helena Valoušková

Zdroj: <https://matonick.signal.cz>

Expedice jižní pól

Začátkem ledna se děti z naší farnosti vydaly na zimní minitábor do malebných Krkonoš. Jaké to bylo, vám přiblíží jeden z účastníků, který své dojmy pro vás čtenáře sepsal.

První den se všichni v autě nedočkavě ptali, kdy už tam budeme, ale bylo dobré, že jsme na předním sedadle měli kocoura Čičmunda. Když jsme přijeli na chatu U Pekařů, vybalili jsme se a dali si oběd. Po obědě jsme šli bobovat. Bobovali jsme celé odpoledne. Večer přijel otec Josef. Po dobré večeři jsme si vyrobili lucerničky. Tam jsme dali svíčky a šli jsme do lesa hledat polárníka Shackletona. Když jsme ho našli, doprovodili jsme ho do chaty a on nám moc poděkoval. Nakonec jsme měli s otcem modlitbu.

Ve čtvrtek jsme šli na výpravu na Liščí horu. Nejdřív jsme se svezli kilometr lanovkou Hnědý vrch a dál pokračovali pěšky. Těšili jsme se, až budeme na vrcholku a budeme bobovat. Na Výrovce jsme si dali svačinu, bobovali 3 kilometry dolů a spokojeně se vrátili na základnu. Večer jsme se dívali na film o Amundsenově výpravě na jižní pól. Byl to pro nás suprový den, i pro vedoucí.

Třetí den jsme šli na krátkou vycházku, potom jsme bobovali. Po obědě jsme stavěli sněhuláky a iglú pro Čičmunda. Odpoledne jsme plnili úkoly na stanovištích před cha-

tou, třeba jít poslepu podél lana jako ve sněhové bouři a uvazovat přitom uzly, dohodit nejdál sněhovou koulí, postavit sněhovou pyramidu a označit ji klacíkem. Nebo jsme vytvářeli sněhová zvířátka. Já jsem udělal kocoura. Večer jsme bobovali do kostela na mši. Potom jsme slavili Dorotčiny narozeniny. Vedoucí udělali Dorotce dort ze sněhu. Měl jsem na něho chuť, vypadal jako z tvarohu. Zvládli jsme si ještě užít několik her s Dorotkou, Amálkou, Šimonkem, Tomem, Vojtou a Tomem vedoucím, který se unaveně svalil do křesla.

Každé ráno a večer nám paní Halouzková chystala zeleninu a ovoce, abychom měli dost vitamínů na jižní pól. S panem Halouzkou nám vařili dobrá jídla, pomáhala i Maruška.

Čtvrtý den jsme se sbalili a šli na Tříkrálovou sbírku. Z Peci pod Sněžkou po silnici i zasněženou lesní cestou jsme vedli velbloudy až ke kostelu ve Velké Úpě. Já jsem vedl velblouda, který se jmenoval Efendi. Bylo zajímavé, jak často se zastavovali a okusovali větvičky jehličnatých stromů. Potkávali jsme lidi překvapené z toho, že vidí velbloudy v zimě. Velbloudi zase koukali na lidi a roz-

Kocour Čičmund a jeho iglú Foto: Halouzkovi

hlíželi se kolem. Pak jsme se už bez velbloudů vydali na Vlašské Boudy a odtud rovnou na jižní pól. Šli jsme ve dvou skupinách. Já jsem šel v Amundsenově, druhá byla Scottova. Amundsenova skupina vyhrála a Scottova tam také dorazila. Řekl jsem Amundsenovi, ať pustí norskou hymnu. Scott nám pogrataloval. Po mši jsme se rozloučili s otcem Josefem a kocourem Čičmundem a dostali certifikát o dobytí jižního pólu.

Poslední den ráno jsme si sbalili věci a sjeli na bobech k autu. Cestou do Tišnova jsme si říkali vtipy, hádanky a vyprávěli si o všem, co jsme zažili.

*** Ondra Rajnoha, 8 let

Jací by to byli tři králové bez velbloudů

Foto: Halouzkovi

Společné foto

Foto: Halouzkovi

Útočiště

Útočiště je komplex budov, který se nachází v Újezdě u Tišnova. Vizí tohoto místa je přinášet skrze krásu Boha – ať jej můžeme vidět v krásě přírody, v umění nebo skrze vztahy. Toto místo společně budujeme a přetváříme. Důležitou složkou je společenství. Probíhají tu spolča (pro děti i dospělé), pracovní soboty, umělecké víkendy, dětské víkendy, Dny otevřených ateliérů...

Pro tento rok jsme dostali podporu od biskupství Brněnského v rámci projektu “Mladí mladým” na podporu evangelizace. Jsme za tuto možnost a za štítění velmi vděční. Plány na některé víkendy pro tento kalendářní rok:

- 7. – 9. 3. – Divergence – teen víkend (pro dívky od 11–15 let)
- 15. 3. – pracovní sobota
- 4. – 6. 4. – Víkendovka (pro mladší děti 2.-6. třída)
- 25. – 27. 4. – Umělecký víkend (řezbářství x fotka)
- DOA “Dny otevřených ateliérů” – předběžně poslední víkend v září
- Podzimní víkendovky pro děti

Najdete nás i na sociálních sítích:

Facebook: Útočiště

Instagram: místo_utociste

Pokud byste měli zájem, můžete tento projekt podpořit na č. účtu

Útočiště: 245343976/0600 IBAN: CZ9606000000000245343976.

*** Vendula Nečesalová

Foto: Vendula Nečesalová

Foto: Vendula Nečesalová

Přehled akcí

Kam vyrazit během školního roku?

- **Velikonoce na Mamre**
17. – 20. 4. (14+)
- **Košť vín s VKH Brno**
(Vysokoškolské katolické hnutí)
Brno 15. 5.
- **Zážitkový víkend** pro pomocníky, vedoucí ve farnostech a vysokoškoláky na Mamre (18+) 6. – 8. 6.
- **Křesťanský multižánrový festival Kefasfest**
20. – 22. 6. areál Rosa Coeli – Dolní Kounice – pro mládež i pro rodiny

Kam o prázdninách a včas se přihlásit?

- **Konference Charis**
9. – 13. 7., pro dospělé a děti, Brno
- **VIRILITAS**
29. 6. – 5. 7. (14–19 let) – Tábor mužství – Jaké jsou mužské hodnoty v dnešní době, co to znamená být mužem?
- **JUMP ML**
27. 7. – 2. 8. (15–18 let) křesťanský duchovně – formační tábor pro mladé lidi.
Probíhá v areálu karmelitánského kláštera v Kostelním Vydří.
- **JUMP XL**
4. – 10. 8. (19–25 let) křesťanský duchovně – formační tábor
- **Farní tábor**
5. – 15. 8. (1. – 9. třída) ve Velkém Újezdě – přihlašování na stránkách naší farnosti
- **Mamre týden mladší**
18. – 22. 8.
- **Mamre týden starší**
24. – 30. 8.

Unikátní akce, které nejsou každý rok:

- **Děkanátní setkání mládeže**
26. 4. Lomnice – pro děkanství tišnovské
- **Jubileum mládeže**
28. 7. – 3. 8. v Římě, pro mladé z celého světa ve věku 16–30 let.

*** Aneta Straková

Silvestr na faře

Už se asi stalo zvykem, že na Silvestra faru obsadí mládež, která společně oslaví příchod nového roku. Tento přelom roku to ale vypadalo, že na faře bude prázdná, protože někteří měli jiné plány a někomu se prostě nikam nechtělo, což byl i můj případ.

Některé z nás ale napadlo udělat silvestrovskou oslavu trochu jinak a pozvat nové nebo nezapojené do akcí mládeže na klidnější program přizpůsobený přáním zúčastněných. Jako základ jsme pozvali ty, co se mezi sebou už znají, aby bylo snazší zapojit ty nové. Nástěnka v kostele zvala všechny z řady mladých, a proto bylo těžké odhadnout, kolik nás vlastně bude. Ve finále se nás sešlo 17.

Potkat jsme se měli už od 18 hodin a zdálo se tak, že do půlnoci nebudeme vědět, co dělat. Čas však utíkal mnohem rychleji, než jsme čekali. Sotva jsme si zahráli 2–3 deskovky a bylo kolem 10 hodin. Abychom se podívali i na chvíli ven, Anetka nás rozdělila do skupinek, ve kterých jsme měli plnit úkoly, a abychom se po cestě neztratili, svázala nám ruce izolepou. :D Potom jsme rychle pospíchali na adoraci do kostele, po ní nechyběl novoroční (i nealkoholický) přípitek a střelba z děla. Každý při příchodu něco přinesl na zakousnutí, takže nejen že jsme netrpěli hladu, ale dělalo nám problém to dojíst. Po půlnoci jsme si prohlédli fotky ze skupinové hry a následoval úklid. Včasné ukončení zaručilo, že jsme v neděli na mši neusínali.

Zahráli jsme osvědčené párty deskovky a zkusili i novou hru

Foto: Aneta Straková

Podle mě to byl pohodový konec a začátek nového roku, nevadilo by mi, kdyby další Silvestr proběhl podobně.

*** Žuzana Uryčová

Mládeži: Jubilejní rok s podcasty a filmy? A co plnomocné odpustky?

Někteří mladí (i z naší farnosti) plánují vyrazit v létě do Říma, stát se poutníky, navštívit tam poutní místa, zažít neobyčejná setkání s mladými věřícími z celého světa a taky duchovně načerpat. Letošní rok 2025 je rokem jubilejním, což je 1× za 25 let.

Není ale nutností jezdit tak daleko. Můžeme navštívit i bližší vybraná poutní místa (např. katedrálu sv. Petra a Pavla v Brně), čímž při splnění i dalších podmínek můžeme získat **plnomocné odpustky pro sebe nebo pro duše v očistci**. Nebo se můžeme snažit konat skutky milosrdenství nebo např. vydržet jeden den bez rozptýlení – např. bez sociálních sítí. A co třeba strávit čas s lidmi v nouzi, osamělými, navštívit seniory? Tyto a mnohé další skutky nám mohou pomoci odbourat důsledky hříchů, které i po sv. zpovědi někdy zůstávají (přesnější vysvětlení ve videu **i pro děti** na QR kódu), anebo pomůžou duším dostat se do nebe. Tento rok toho můžeme tolik dostat, když budeme chtít! :- (přesnější informace pro získání plnomocných odpustků na QR kódu – video/přehled).

Myslím, že tento rok může být pro nás všechny **osobní výzvou a povzbuzením do našeho křesťanského života**.

Pro mládež jsou na odkaze (QR kód) **postupně zveřejňovány inspirace**, které si lze stáhnout. Mohou nám pomoci tento rok dobře prožít. Myslím, že každého může oslovit něco jiného, jsou tam: Otázky k zamyšlení, najdeme tam i výzvy, svědectví, slovo papeže nebo tipy na poslech podcastů či filmy a divadla...

Jedny z výzev:

- Putuj k nějakému kříži nebo k Božím mukám, někde, kde nic není, kde budeš jen ty a Bůh. Může to být na louce, v poli, u cesty, kdekoliv. Obětuj tuto pouť za sebe, za to, abys dostal odvahu...
- Putuj tam, kde jsi byl/a pokřtěný/á. Oslav křestní narozeniny. Pokud nevíš, kdy jsi byl/a pokřtěn/a, najdi si to. A v jakém kostele? Jaký máš vztah se svým kmotrem/kmotrou? Slavením tohoto dne si připomínáme vyjití do života křesťana, patří to k naší identitě.

*** Aneta Straková

ZAMYSLI SE V DUCHU NAD NÁSLEDUJÍCÍMI ÚKOLY. MŮŽEŠ SI JE I ZAPSAT.

UKŘIŽOVANÉMU JEŽÍŠI SVĚŘ SVÁ TRÁPENÍ, AŽ JSOU JAKÁKOLI.

VZKŘÍŠENÉMU JEŽÍŠI PODĚKUJ ZA VŠE DOBRÉ VE SVÉM ŽIVOTĚ.
I ZA TO, CO SE ZDÁ BÝT SAMOZŘEJMOSTÍ.

JAKO BERÁNEK VEDENÝ NA PORÁŽKU, ANI ÚSTA NEOTEVŘEL.

JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ A ŽIVOT.

NA JÁKEM ZVÍŘETI PŘIJEL JEŽÍŠ DO JERUZALÉMA?

KTERÝ POKRM JEDL JEŽÍŠ A JEHO UČEDNÍCI PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI?

*** Anna Fof

Cesta světla | Zpravodaj farnosti Tišnov a Předklášteří

- **Redakce:** Veronika Mičulková, P. Josef Rybecký, Marie Sendlerová, Aneta Straková, Radka Svobodová, Aneta Klicnarová, Josef Lavička • **Korektura:** Josef Lavička • **Kontakt:** b.vitam@post.cz
- **Grafická úprava a sazba:** Adam Blažke • **Tisk:** Tiskárna AMG s.r.o.
- Určeno výhradně pro vnitřní potřebu farnosti • Neprodejné.

